

[Alfred Jensen.]

op med, har vi lov at sige, rund hånd og på en sådan måde, at det må give anledning til utilfredshed.

Derfor har vi, hver gang spørgsmål af den art har været til behandling, gjort opmærksom på, at man måtte tage hensyn til dem, der boede i de små huse, og som havde beskedne indkomster. Vi har gjort det, når vi har behandlet spørgsmålet om de forhøjede værdiansættelser ved vurderingerne; vi har talt for, at man forhøjede fradragsbeløbene i forbindelse med ejendomsskatten; vi har også gjort det, når grundstigningsskyldforslag har været til behandling, og vi stemte som sagt imod de love, der gennemførtes i forbindelse med huslejelovgivningen. Men derudover har vi forsøgt at hjælpe den del af medborgerne, som kommer ud for disse ekstraskatter, og som ikke får lettelse i beskatningen på anden måde end gennem en lempelse ved selve påligningen af indkomstskatten. På det punkt var forslagsstillerne til det foreliggende forslag jo ikke hjemme, da vi behandlede ligningslovsforslaget; her kunne det ærede medlem og hans medforlagsstillere have givet denne gruppe medborgere en hjælpende hånd, hvis de havde støttet et forslag som det, vi stillede, eller et forslag af anden art, som gav lettelse; det var man som sagt ikke ude efter. Jeg gør opmærksom på, at hvis man havde støttet et sådant forslag, hvis vi havde fået gennemført forslaget om, at man gav personer, der kun havde indtægter af samme størrelse som dem, lønarbejdere har, en lempelse, ville vi have fået et nedslag i indkomsterne på 1 000 kr. ved skattens beregning, og det ville have betydet en lettelse, som kunne hjælpe ikke alene dem, der bor i enfamilieshuse, men også dem, der bor i tofamilieshuse, og dem, der er lejere.

Jeg finder det ret interessant, at man i denne forbindelse tager lejernes forhold op til behandling. Der er lejere, der har spurgt, om det ikke var rimeligt, at den ekstra grundskyld, man gennemførte, ikke for at lægge en byrde på lejerne, men for at udjævne huslejeniveauerne i den gamle og den ny boligmasse, skulle kunne fradrages i deres skattepligtige indtægt. Nu rejser man spørgsmålet om de vedligeholdelsesomkostninger, som lejerne har. Ja, man burde vel

egentlig tage disse ting op, og der er naturligvis ikke noget i vejen for, at man kunne gennemføre en bestemmelse om, at den huslejeforhøjelse, som følger af de ekstra grundskatter og ejendomsskatter, der blev gennemført i samlingen 1958-59, kunne trækkes fra såvel af ejere som af lejere. Men det har jeg ikke hørt forslagsstillerne fremføre tanker om.

Det er vel ikke nogen tilfældighed, at forslagsstillerne fremdrager visse mindre-bemidlede grupper — sådan må jeg forstå det, selv om man naturligvis kan diskutere, hvor grænsen for „mindrebemidlet“ ligger. Man har i hvert fald ikke taget dem med de store huse og de store indkomster med, og det forstår jeg så godt. Jeg er enig i de betragtninger, som det ærede medlem hr. Holger Eriksen gjorde gældende; jeg finder ingen anledning til at gentage dem. Men bortset herfra kommer man ikke uden om, at der er personer, der, når man gennemfører denne forhøjelse, kommer ud for en ekstraudgift, som stiller dem i en vanskeligere situation, end de har været i før; jeg måtte da også forstå finansministeren sådan, at han syntes, der var en vis begrundelse for, at man hjalp denne gruppe af medborgere. Jeg kunne tænke mig, at man hjalp dem på den måde, at man satte en grænse ved de 48 000 kr., som det ærede medlem hr. Holger Eriksen sådan set har nævnt, og sagde: for de ejendomme, som ligger derunder i ejendomsskyld, skal værdien af bolig i egen ejendom ikke beregnes med mere end 3½ pct.; de ejendomme, som ligger derover, kan derimod godt bære de 4 pct. Jeg har forstået det ærede medlem og forslagsstillerne sådan, at det egentlig var de dårligst stillede, de ville hjælpe, og hvis man kunne bekvemme sig til at gå den vej, kan vi gå ind for forslaget, for vi mener, at man bør række en hjælpende hånd til de grupper af medborgere, der her er nævnt. Jeg regner med, at også disse ting bliver taget i betragtning i udvalget.

Jeg forstod, at det ærede medlem hr. Holger Eriksen, selv om han ikke gik ind for tanken, dog kunne se, at der var en mulighed for ikke alene at blive stående på de 3,5 pct., men også at gå ned til 3 pct. Jeg sporer en vis velvilje i retning af at hjælpe den dårligst stillede del af dem, der bor i enfamilieshuse, og hvis der er interesse